THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50c. a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 37, No. 3
NOVEMBER, 1953

A Jewish Rabbi Becomes A Bible Translator

The Story of Marcus Bergman, Christian Jew, who translated the Bible into the Yiddish language

MARCUS BERGMAN was born in *1846 of a family of Chassidic* Jews in Poland, and until he was twenty years of age he never knew what life was like outside the ghetto and even outside the narrow religious circle in which he lived. His whole life was centered in the Holy Scriptures and the Talmud, and these so dominated his thinking and outlook that he regarded the observance of the many rabbinical injunctions and interpretation of the Law as his only purpose in being.

No whisper even of Christianity ever penetrated into the cloistered existence he lived, and he knew nothing, consequently, of what Christianity taught. He knew that from time to time his people had been unjustly treated and persecuted at the hands of fanatics who carried a cross before them. He had been brought up to avoid the name of Christ, or anything resembling a cross, even remotely. He believed, as he had been taught, that the most noble of all employments, and the most conducive to the glory of God, was meditation in the things of God, and ecstatic enjoyment of the Feasts God gave to Israel.

When he was twenty years of age, Marcus travelled to England, whither many of the Chassidim had immigrated and were asking for a rabbi and teacher to be sent from their home town. He was selected for this work, as he had shown particular brilliance in his studies. Before long he established a small Synagogue and Yeshiva in the East End of London.

Here Marcus worked and ministered for the short period of only two years before he was taken ill, and had to be hospitalized for a long period.

"MESSIAH SHALL BE CUT OFF"

When he began to recover his health, and was able to move about the hospital, he found a Hebrew Bible on a bookshelf and was led to open it, and read the prophecies of Daniel. Few Jews bother much to read this book because it is partly written in Aramaic, and also because of the prophecies in the 9th chapter which enable one to compute just when the Messiah shall come. Since early times the teachers of Israel have forbidden anybody to compute these times and dates. At first Marcus hesitated to read this chapter, but one day his eyes fell on the words, "Messiah shall be cut off, but not for himself."

These words only angered him; he was now sure that the Bible he was reading had been specially prepared by the missionaries, of whom he had now heard, in order to deceive the Jews and to support their claims that Jesus of Nazareth, who had been crucified for the sins of the world, as they claimed, was the long-awaited Messiah of Israel. In his anger he threw the book away from him, but the words had impressed him, and he found it difficult not to think about them. They reminded him of the words of Isaiah 53:8, which had always puzzled him, "For the transgression of my people was He stricken."

When he left the hospital after almost two months, both these verses remained in his mind, and troubled him. He found he was no longer able to go about his work as formerly. He prayed that God would open his eyes to know the truth, and often used the words of Psalm 119:18, "Open thou mine eyes, that I may behold wondrous things out of thy Law," and Psalm 25:5, "Lead me in Thy truth, and teach me."

A VISIT BECOMES A FRIENDSHIP

After a while he took courage and went to visit Dr. Ewald, a learned Talmudist and believer in the Lord Jesus Christ, and a well-known missionary. From the very first visit a firm friendship sprang up between the two, and it was not long before Marcus was a regular visitor at the home of Dr. Ewald. Soon the news got around that the rabbi was visiting the missionary, and his colleagues came to him and implored him to desist, as he was angering and confusing the people of his community. By this time, however, Marcus was convinced that Jesus of Nazareth was the true and only Messiah of Israel, and that He died on Calvary for the sins of His people. So earnest was he in his new-found faith that he endeavored to convince the other leaders of his small Chassidic community, but the people became very angry and resolved to compel Marcus to deny his beliefs in Christ. They plotted against him, and on false testimony he was cast in jail.

When he stood before the Lord Mayor of London as his judge, he said boldly, "I stand here today, not because I have committed any crime, but because of my faith in the Lord Jesus Christ." The Lord Mayor called for the principal accusers, and asked if this were so, and it soon became evident, after only a short cross-examination, that there really was no charge against Marcus, and the case was dismissed. But Marcus could no longer live among his people. Because of his faith he was rejected by them, as his Lord had been before him. As he could no longer return to live among his erstwhile friends, he turned to his new ones, and resolved to give his life to the service of the Lord Jesus among his own people.

Has God a Son?

If so, what is His name? Is there any sure way of finding out? We have the answer. It is contained in a 32-page booklet, entitled, "What Is His Name? And What Is His Son's Name?" It is yours for 5¢ (stamps will do). This does not even cover cost of printing and mailing, but we want to do our share in helping you get the truth.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

HIS TALENT FOR GOD

At first he did not know what to do, but waited patiently and sought to know the will of God. Soon it appeared that he had a special aptitude for translating, and he commenced to translate parts of the Hebrew Bible into Yiddish, as few Jews in that day, as now, can understand Hebrew, although they use this language for their prayers. Marcus Bergman soon felt that the Lord had given him the great task of translating the whole of the Bible into Yiddish, so that Jews everywhere would be able to read and understand it for themselves.

This enormous labor took him over thirty years, but he had the joy of seeing his work bear fruit. Today Bergman's Yiddish translation of the Bible is read by Jews all over the world, and has enabled them to read the Word of God with understanding and to see the beauties of the Messiah Who was cut off but not for Himself, for He came as the Saviour of all who believe in Him, to the Jew first, and also to the Gentiles.

What Israel's Messiah Means To Me As a Gentile

By Henry J. Heydt, a Gentile Believer on the Lord Jesus Christ our Messiah

WE read in the Nebiim Aharonim (the later prophets) that the Messiah, the servant of the Lord, will bring forth justice to the Gentiles and be for a light to the Gentiles (Isa. 42:1-7). When He came to give the knowledge of salvation unto His people in the remission of their sins (Luke 1:77), there was a man in Jerusalem whose name was Simeon. He was righteous and devout and was looking for the consolation of Israel. This man was in the Temple in the days of Caesar Augustus when the parents brought the child Jesus there that they might fulfill the custom of the law. He took him in his arms and blessed God and said,

> Now lettest thou thy servant depart, Lord, according to thy word, in peace;
> For mine eyes have seen thy salvation,
> Which thou hast prepared before the face of all peoples;
> A light for revelation to the Gentiles,
> And a glory for thy people Israel (Luke 2:25-32).

Israel's Messiah is my light and my salvation, even as He said, "I am the light of the world: he that followeth me shall not walk in darkness, but shall have the light of life" (John 8:12).

I knew Israel's Messiah as my Saviour ever since I was a boy. As a result I had no realization whatsoever of the condition in which I, as a Gentile, had been. Then one day, while I was reading the Brith Hadasha, I came across the words

> Wherefore remember, that ye being in time past Gentiles in the flesh, who are called Uncircumcision by that which is called the Circumcision in the flesh made by hands; that at that time ye were without Christ, being aliens from the commonwealth of Israel, and strangers from the covenants of promise, having no hope, and without God in the world: *But now in Christ Jesus ye who sometimes were far off are made nigh by the blood of Christ* (Ephesians 2:11-13).

It was then that I realized the fuller truth of what Messiah had done, even as it is written, "For he is our peace, who hath made both (Jew and Gentile) one . . . . and came and preached peace to you that were far off (Gentiles), and to them that were nigh (Jews)."

It was not long after that, that I came across the passage where Paul who had been a student of Gamaliel, wrote

> For I could wish that myself were accursed from Christ for my brethren, my kinsmen according to the flesh: who are Israelites; to whom pertaineth the adoption, and the glory, and the covenants, and the giving of the law, and the service of God, and the promises; whose are the fathers, and of whom as concerning the flesh Christ came, who is over all, God blessed for ever. Amen (Romans 9:3-5).

The one passage showed me what I did not have as a "goy," and the other showed me what Israel did have as a people, chosen for God's own possession. It was then that the truth of Isaiah's words broke upon my consciousness,

> He shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling and for a rock of offence to both the houses of Israel (Isaiah 8:14).

The full significance of this is shown by Paul in Romans 9:31-33,

> But Israel, which followed after the law of righteousness, hath not attained to the law of righteousness. Wherefore? Because they sought it not by faith, but as it were by the works of the law. For they stumbled at that stumbling-stone; as it is written, Behold I lay in Zion a stumbling stone and rock of offence; and whosoever believeth on him shall not be ashamed.

It is no wonder therefore that my chief interest should be to see that Israel now hears the story of the Messiah, the wonder of His love and the glory of His grace.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 590 BROADWAY, BROOKLYN

Monday,	3:00 P.M.—Class for Primary and Junior Girls	
Wednesday,	2:00 P.M.—Class for Mothers; Kindergarten	
Thursday,	7:00 P M.—Class for Senior Boys and Girls	
	8:00 P.M.—Classes for Men and Women	
Friday,	3:00 P.M.—Class for Primary and Junior Boys	
	7:30 P.M —Gospel Meeting	
	8:00 P.M.—Class for Intermediate Boys	

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday,	2:30 P.M.—Young People's Meeting
	4:00 P.M.—Gospel Meeting
Monday,	7:30 P.M.—Class for Women
Tuesday,	2:30 P.M.—Class for Women
	7:00 P M.—Jewish Missionary Institute

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND

Monday,	1:30 P.M.—Mothers' Classes
Tuesday,	3:00 P.M.—Primary Boys
Wednesday,	1:30 P.M.—Dorcas Society
	7:30 P.M.—Women's and Young People
Thursday,	3:00 P.M.—Primary & Junior Girls
	7:00 P.M —Teenagers
Friday,	3:00 P.M.—Junior Boys

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 2nd and St. Louis Aves. **Des Moines, Iowa:** 501 College Avenue. **Denver, Col.:** 3130 Milwaukee Street. **Austin, Texas:** 306 E. 14th Street. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

טער, האָט ער געזאָגט מיט מוט, „איך שטיי דאָ היינט, ניט ווייל איך האָב בעגאַנגען אַ פאַרברעכען, נור דאַרום ווייל איך גלויב אין ישוע המשיח".

דער לאָרד מייער האָט גערופען פאַר די הויפּט אָנקלעגער און האָט געפרעגט אויב עס איז ריכטיג, און מען האָט באַלד געזען, נאָך אַ קורצער קרייז פאַרהער, דאָס עס איז גאָר ניט פאַראַן קיינע באַשולדיגונג געגען מרדכי, און פון זיינער אונשולדיגער קלאַגע איז ער געוואָרען באַפרייט.

אָבער מרדכי האָט שוין ניט געקענט מער לעבען אין דער מיטטע פון זיין פאָלק.

צוליב זיין גלויבען איז ער געוואָרען פאַרשטויסען פון זיי, ווי דער משיח איז געוועזען בעפאָר אים.

אָבער ער קאָנטע ניכט מער צוריק קערען צו לעבען מיט זיינע וועלטליכע פריינדע, האָט ער זיך געווענדעט צו זיינע נייע פריינדע, און ער האָט באַשלאָסען צו געבען זיין לעבען אין דעם דינסט פון דעם הערען ישוע המשיח אונטער זיינען אייגענען פאָלק.

צו ערשט האָט ער ניט געוואוסט וואָס ער זאָל טאָן. ער האָט געוואַרט מיט געדולד, און ער האָט געזוכט צו וויסען גאָטעס ווילען.

באַלד האָט ער אויסגעפונען דאָס ער האָט אַ ספּעציעלע גאַבע צום איבערזעטצען, און ער האָט אָנגעפאַנגען צו איבערזעטצען טיילען פון דער העברעאישע ביבעל אין אידיש, דען זייער וויניגע אידען צו יענער צייט, זאָ ווי אויך צו דיעזער צייט, פערשטייען ניכט קיין העברעאיש, אָבוואָל זיי בענוטצען דיעזע שפּראַך אין זייערע תפלות.

מרדכי בערגמאַן האָט באַלד דערשפּירט דאָס גאָט האָט אים געגעבען די אויפגאַבע צו איבערזעטצען די גאַנצע תורה אין אידיש, זאָ דאָס אידען אומעטום זאָלען קענען לייענען און אויך פערשטעהן.

דיזע גרויסע אַרבייט האָט אים גענומען איבער דרייסיג יאָר, און ער האָט געהאַט די פרייד צו זעהען דאָס זיינע אַרבייט האָט געבראַכט פרוכט.

איצטער ווערט בערגמאַנ׳ס איבערזעצונג פון דער אידישער תורה געלייענט ביי אידען אין דער גאַנצער וועלט, און עס האָט זיי געגעבען די מעגליכקייט צו לייענען גאָטעס וואָרט מיט פערשטענדיגקייט, און צו זעהען די שיינהייט פון דעם משיח וועלכער איז געוואָרען אָבגעשניטען אָבער ניט פאַר אים, דען ער איז געקומען צו זיין דער ערלייזער פאַר אַלע וועלכע גלויבען אין אים, צו ערשט צו די אידען, און אויך צו די גוים.

וואָס פאַר אַ באַדייטונג האָט ישראלס משיח פאַר מיר אַ גוי

פון העגרי י. הייט

א מאמין אין האַר ישוע המשיח פון די אומות העולם

מיר לייענען אין די נביאים אחרונים אַז דער משיח, (יהוה) וועט ברענגען משפּט צו די גוים און וועט זיין אַ ליכט פאַר די גוים (ישעיה מב:1-7) ווען ער (דער משיח) איז געקומען צו ברענגען דערלייזונג צו זיין פאָלק דורך מחילת החטאים (לוקס 77:1) האָט זיך געפונען אַ מאַן אין ירושלים וועלכער האָט געהייסען שמעון. ער איז געווען אַ גערעכטער און פרומער מאַן און האָט געוואַרט אויף דער נחמה פון ישראל. דער מאַן האָט זיך געפונען אין בית המקדש אין דער צייט פון קיסר אויגוסטוס ווען די עלטערן האָבן געברענגט דאָס קינד ישוע אינם בית המקדש אריין כדי צו דערפילן די געבאָטן פון דער תורה. שמעון האָט גענומען דאָס קינד אויף זיינע הענט, האָט געדאַנקט גאָט און געזאָגט,

„אַצונד טוסטו אָפּלאָזן דיין קנעכט, אָ גאָט,
לויט דיין וואָרט בשלום:
וואָרום מיינע אויגען האָבן געזען דיין ישועה,
וואָס דו האָסט אָנגעגרייט פאַר אַלע פעלקער:
אַ ליכט צו באַלייכטן די אומות,
און דער כבוד פון דיין פאָלק ישראל."
(לוקס 32-25:2)

ישראל׳ס משיח איז מיין ליכט און מיין דערלייזונג, אַזוי ווי ער האָט געזאָגט „איך בין דאָס ליכט פון דער וועלט. דער וואָס גייט מיר נאָך, וועט קיינמאָל נישט גיין אין דער פינסטערניש, נייערט וועט האָבן דאָס ליכט פון לעבן (יוחנן 12:8)

איך האָב אַנערקענט ישראל׳ס משיח אַלס מיין גואל נאָך ווען איך בין געווען אַ יינגל. דאָס האָט רעזולטירט אין דעם אַז עס איז מיר אויף דעם געדאַנק נישט געקומען צו טראַכטן אין וואָס פאַר אַ לאַגע איך, אַלס גוי, געפין זיך. אָבער אין אַ געוויסן טאָג לייענענדיק דעם ברית חדשה האָב איך אָנגעטראָפן אויף אָט די ווערטער

„געדענקט דעריבער, אַז איר, געצנדינער אין דעם פלייש, זענט אַמאָל גערופן געוואָרן ערלים פון יענע וואָס ווערן גערופן געמלעטע וואָס אין פלייש, געמאַכט מיט דער האַנט, אַז איר זענט אין יענער צייט געווען אָן משיחן, פאַרפרעמט פון דער עדה ישראל, און פרעמדע פון די בונדן פון דער הבטחה, אָן האָפענונג און אָן גאָט אין דער וועלט. אַצונד אָבער אין ישועה המשיח, זענט איר, וואָס זענט אַמאָל געווען ווייט, געבראַכט נאָענט דורך דעם בלוט פון משיחן."
(עפעזער 13-11:2)

דעמאָלס האָב איך פאַרשטאַנען דעם פולן אמת וואָס דער משיח* האָט פאַר אונדז געטון, אַזוי ווי עס שטייט געשריבן, „וואָרום ער איז אונזער שלום, וואָס האָט פון בידע (ייד און גוי) געמאַכט איינס . . . און ער איז געקומען און האָט מבשר געווען שלום צו אייך וואָס זענט געווען ווייט (גוים) און צו די וואָס זענען געווען נאָענט (יידן)."

נישט לאַנג שפּעטער האָב איך געפונען אַ ציטאַט וועלכן פולוס, אַ געוועזענער תלמיד פון רבן גמליאל האָט געשריבן

„וואָרום איך וואָלט געוואונטשן, אַז איך אַליין זאָל זיין אין חרם פון משיחן צוליב מיינע ברידער, מיינע קרובים, לויט דעם פלייש נאָך וואָס זענען ישראלים, וואָס זיי געהערט דאָס רעכט אַלס קינדער, און כבוד און די בונד־שליסונגען, און מתן־תורה, און די הייליקע עבודה, און די הבטחות. וואָס צו געהערן די אָבות, און פון וועמען עס שטאַמט דער משיח לויט נאָך דעם פלייש, וואָס איז איבער אַלץ גאָט זאָל זיין געבענטש אויף אייביק. אָמן." (רוימער 5-3:9)

דער ערשטער ציטאַט האָט מיר באַוויזן וואָס מיר פעלט אַלס גוי און דער צווייטער ציטאַט האָט מיר באַוויזן וואָס ישראל האָט יאָ אַלס אַ פאָלק וואָס איז אויסדערוויילט פאַר גאָט׳ס אייגענער נחלה. דעמאָלט זענען מיר געוואָרן קלאָר די ווערטער ישעיהו הנביא,

„און ער וועט זיין פאַר אַ הייליגטום, און צו איין שטרויכלונג־שטיין צו ביידע הייזער פון ישראל." (ישעי ח, 14-8)

די פולע באַדייטונג פון דעם פּסוק ווערט דערקלערט ביי פולוסן אין רוימ. 9:30-33:

„ישראל אָבער וואָס איז נאָכגעגאַנגען נאָך דער גערעכטיגקייט פון דער תורה האָט נישט דערגרייכט יענע תורה. פאַרוואָס? מחמה זיי האָבן זי נישט געפאָרשט דורך אמונה, נייערט דורך מעשים. זיי האָבן זיך געשטרויכלט אין דעם שטיין פון שטרויכלונג, אַזוי ווי עס שטייט געשריבן: זע, איך לייג אין ציון אַ שטיין פו אָנטויסונג, און אַ פעלז פון שטרויכלונג: און דער וואָס גלויבט אין אים, וועט נישט ווערן צו שאַנד."

עס איז דעריבער קיין וואונדער דאָס מיין הויפּט אינטערעס איז יעצט זיך צו באַמיען אַז דאָס פאָלק ישראל זאָל יעצט הערן די בשורה פון דעם משיח זיין וואונדערבאַרע ליבע און די הערליכקייט פון זיין חסד.

פאַרוואָס גלויבען מיר אידען, דעם נייעם טעסטאַמענט ?

זעה, טעג קומען, זאָגט גאָט, און איך וועל שליסען מיט דעם הויז פון ישראל און מיט דעם הויז פון יהודה אַ ברית חדשה—אַ נייעם בונד (אָדער טעסטאַמענט). נישט ווי דער בונד, וואָס איך האָב געשלאָסען מיט זייערע עלטערען אין דעם טאָג ווען איך האָב אָנגענומען זייערע האַנד זיי אַרויספיהרען פון דעם לאַנד מצרים, וואָס זיי האָבען צושטערט מיין בונד כאָטש איך בין שוין געווען זייער מאַן, זאָגט גאָט. נאָר דאָס איז דער בונד (אָדער טעסטאַמענט), וועלכען איך וועל שליסען מיט דעם הויז פון ישראל נאָך יענע טעג, זאָגט גאָט, איך וועל גיבען מיין תורה אין זיי, און אויף זייער האַרץ וועל איך זי שרייבען, און איך וועל זיין זייער גאָט, און זיי וועלען זיין מיין פאָלק. (ירמיה ל׳א:32-30).

אַ אידישער רב ווערט אַ ביבעל איבערזעצער

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן י׳ י״א

רעה ישראל

אַ מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳ינען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, כ״ג

Subscription Price
50c. a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 37, No. 3
NOVEMBER, 1953

אַ אידישער רב ווערט אַ ביבעל איבערזעצער

די געשיכטע פון מרדכי בערגמאַן, יודען קריסט,

וועלכער האָט איבערזעצט די ביבעל אין דער אידישער שפּראַך

מרדכי בערגמאַן איז געוועזען געבאָרען אין דעם יאָהר 1846. ער שטאַמט פון אַ פאַמיליע פון חסידים אין פוילען. ביז צוואַנציג יאָהר האָט ער ניט געוואוסט, ווי דאָס לעבען זעט אויס אין דרויסען אויסער דער געטאָ, אויך פון די בעשרענקטע רעליגיעזע אומגעבונג אין וועלכע ער האָט געלעבט. זיין גאַנצער לעבען איז געוועזען פערבונדען אין דער הייליגער שריפט אונד אין דעם תלמוד, אונד דיעזעס האָט זאָ בעהערשט זיין דיינקען אונד אויסזיכט, דאָס ער האָט בעטראַכטעט די אויפפאַסונג פון די ראַבאָנישע געזעטצען און ערקלערונגען פון דער תורה, זיין איינציגער צוועק אין לעבען.

קיין וואָרט פון קריסטענטום איז ניכט געוועזען אַריינגעדרונגען אין דעם אָבגעזונדערטען לעבען אין וועלכען ער האָט געלעבט. איבער דעם האָט ער ניכט געוואוסט וואָס קריסטענטום לערענט.

ער האָט געוואוסט דאָס גאַנץ עפּטערס, דאָס זיין פאָלק ליידעט אונשולדיג, און ווערען פערפאָלגט פון די פאַנאַטיקער וועלכע טראָגען אַ קרייץ.

ער איז געוועזען אויפערצאָגען צו פערמיידען דעם נאָמען פון קריסטוס, אויך אין יעדער זאַך וואָס זעהט אויס ווי אַ קרייץ, און זאָגאַר ווען עס שיינט זאָ אויסצוזעהן.

ער האָט נעגלויבט ווי מען האָט אים געלערענט, דאָס די שענסטע באַשעפטיגונג, און וואָס ברייננט הערליכקייט צו גאָט, איז דאָך צו פערטיפען אין די זאַכען וואָס באַלאַנגט צו גאָט, און די שענסטע פרייד פון די יום טובים וואָס גאָט האָט געגעבען צו ישראל.

ווען ער איז געוועזען צוואַנציג יאָהר אַלט, איז מרדכי נאָך ענגלאַנד געפאָרען, וואו פיעלע פון די חסידים זיינען אַוועקגעפאָרען, און האָבען געזוכט אַ רב און מלמד וועלכער זאָל געשיקט ווערען פון זייער געבורטס שטאָט.

ער איז געוועזען אויסגעקליבען פאַר דיעזער אַרבייט, ווייל ער האָט געציינט גרויסע אויסצייכנונג אין זיין שטודירען.

אין אַ קורצער צייט האָט ער געגרינדעט אַ קליינע שול און אַ ישיבה אין דעם איסט ענד פון לאָנדאָן.

דאָ האָט מרדכי געאַרבייט און געווירקט פאַר איינע קורצע צייט פון צוויי יאָהר. ער איז געוואָרען קראַנק און ער האָט געמוזט ליגען אין האָספּיטאַל פאַר אַ לאַנגע צייט.

ווען ער איז בעסער געוואָרען און האָט געקענט אַרום געהען אין האָספּיטאַל, האָט ער געפונען אַן העברעאישע ביבעל אין אַ ביכער שראַנק, און וואָר גענייגט דאָס אויפצומאַכען און האָט געלייענט די נביאות פון דניאל.

זעהר ווייניג אידען נעמען זיך די מיה צו לייענען דעם ספר, דען אַ געוויסער טייל איז געשריבען אין אַראַמעאיש, און אויך דאַריבער פון די נביאות פון דעם ניינטען קאַפּיטעל, וועלכע רעכענט אויס די צייט ווען משיח זאָל קומען.

פון גאַנץ אַלטערטום האָבען די לערער אין ישראל פערבאָטען, דאָס קיינער זאָל ניט אויסרעכענען די צייט און דאַטום.

צו ערשט וואָלטע מרדכי דיעזען קאַפּיטעל ניכט לייענען. איין טאָג האָבען זיינע אויגען באַמערקט די ווערטער „משיח זאָל ווערען אָבגעשניטען, אָבער ניכט פאַר אים".

דיעזע ווערטער האָבען אים גיערגערט. ער איז געוועזען זיכער דאָס די ביבעל וועלכע ער טוט איצט לייענען איז געוועזען פאַרבערייטעט ביי די מיסיאָנערען, פון וועלכע ער האָט איצטער געהערט, אום צו פאַרפירען די אידען, און צו אונטערשטיטצען זייער מיינונג דאָס ישוע פון נאַזאַרעט, וועלכער איז געוועזען געקרייציגט פאַר די זינד פון דער וועלט, ווי זיי באַהויפּטען, איז געוועזען דער לאַנג ערוואַרטעטער משיח פון ישראל.

אין זיין צאָרען האָט ער דעם ספר פון זיך אַוועקגעוואָרפען, אָבער די ווערטער האָט אויף אים אַן איינדרוק געמאַכט, און עס איז אים געוועזען שווער אום דיעזער זאַך ניט צו דיינקען.

זיי האָבען אים עראינערט פון די ווערטער פון ישעיה קאַפּיטעל נג: פּסוק ח, פון וועלכע עס איז אים אַלעמאָל געוועזען אַ רעטזעל, „וועגען דער איבערטרעטונג פון מיין פאָלק איז ער געפּלאָגט געוואָרען".

ווען ער האָט פאַרלאָזען דעם האָספּיטאַל נאָך צוויי מאָנאַטען, זיינען דיעזע צוויי פּסוקים געבליבען אין זיינע געדאַנקען, און עס האָט אים בעאונרואיגט.

ער האָט אויסגעפונען דאָס ער קען ניט מער אָנגעהן מיט זיינע אַרבייט ווי פריער.

ער האָט געבעטען דאָס גאָט זאָל אים עפענען די אויגען צו זעהן די וואונדער פון דער תורה, און זעהר אָפט האָט ער באַנוצט די ווערטער פון תהילים: 119-18 און 25-2 „עפען דו מיינע אויגען דאָס איך מעגע זעהען די וואנדערבאַרע זאַכען פון דיין תורה, פיהר מיר אין דיין וואַרהייט, און זיי דו מיין לערער".

פון אַ באַזוך איז געוואָרען אַ פריינדשאַפט.

נאָך אַ קורצער צייט האָט ער דעם מוט געפאַסט צו באַזוכען דאָקטאָר עוואַלד, אַ געלערענטער אין תלמוד און אַ גלויבינער אין ישוע המשיח, און אויך אַ באַרימטער מיסיאָנאַר.

באַלד פון דעם ערשטען באַזוך, איז אַ שטאַרקע פריינדשאַפט צווישען זיי געוואָרען. עס האָט לאַנג ניט גענומען ווען מרדכי איז געוואָרען אַן עפטערער גאַסט אין דאָס הויז פון דאָקטאָר עוואַלד.

באַלד האָט זיך די נייעס פאַרשפּרייט, דאָס דער רב באַזוכט דעם מיסיאָנאַר, און זיינע חברים זיינען געקומען צו אים און האָבען שטאַרק געבעטען דאָס ער זאָל אויפהערען, דען עס האָט געבראַכט צאָרען און פאַרצווייפלונג אין זיין קהילה.

צו דיעזער צייט איז שוין מרדכי געוועזען איבערציינט, דאָס ישוע פון נאַזאַרעט איז דער ריכטיגער און דער איינציגער משיח פון ישראל, און דאָס ער איז געשטאָרבען אויף דעם קרייץ פאַר די זינד פון דער מענשהייט.

אַזוי ערענסט איז ער געוועזען אין זיין נייעם גלויבען דאָס ער האָט געשטרעבט צו איבערציינגען די אַנדערע פירער פון די קליינע חסידישע קהילה, אָבער די מענשען זיינען געוואָרען פול מיט צאָרען און האָבען באַשלאָסען צו צווינגען מרדכי דאָס ער זאָל פאַרלייקענען זיין גלויבען אין ישוע המשיח.

זיי האָבען אויף אים פאַלשע זאַכען אויסגעטראַכט, און דורך פאַלשע ציינגים איז ער געקומען אין געפענגנים.

ווען ער איז געשטאַנען בעפאָר דעם לאָרד מייאָר פון לאָנדאָן, וועלכער איז געוועזען זיין ריכ־

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.